

РАДОВА

Тричасові умови передплати на 1918 рік.

на 9 міс.	на 8 міс.	на 7 міс.	на 6 міс.	на 5 міс.	на 4 міс.	на 3 міс.	на 2 міс.	на 1 міс.
—	—	—	—	—	—	18 р.	12 р.	6 р.

Передплати приймаються тільки з 1-го числа кожного місяця. — За зміну адреси 50 коп. (при зміні доміночки прикладати стару адресу).

Адреса редакції й контори:

У КИЇВІ, ІНСТИТУТСЬКА, 22.

Телефон редакції 64—80.

Почт. скринька № 373.

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА Й ЛІТЕРАТУРНА.

Виходить щодня, окрім понеділків і днів після великих свят.

Умови друкування оголошень:

На I сторінці: 2 карб. 25 коп.

На IV 1 20 коп.

за 1 рядок в 1 шпальту потіла за кожний раз.

Особам, що шукають праці за оголошення не більше як в 3 рядки в шп, 1 карб. 20 коп. за 1 раз.

Контора відкрита від 10—6 год. дня

Ціна окремого № у Києві 25 к.

В провінції і на вокзалах 25 к.

№ 96.

Неділя, 9 червня (27 травня) 1918 року.

№ 96.

ТРОЦЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ.

УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕАТР.

Сьогодні у неділю 9-го червня **ОБОРОНА БУШІ,** 10-го Мартин Воруля, 11-го Повстання Марк.

Пітний театр купецького зібрання. Дирекція Колесняченко. Т-во укр. арт. під орудою ЄЛИСИВА Сорочинська ярмарка, 10-го Пав Шугаревич і дивертисмент.

ШТУЧНИЙ ЛІД

Ф А Б Р И К И

Т-ВА „ПРОДАЛЕДЪ“

ЛАБОРАТОРНА 1.

ТЕЛ. 37-93; 16-67.

1-826-1

Подільська Губерніяльна Народна Управа

оповіщає, що на службу в Управі потрібні, по можливості негайно, такі спеціалісти: 1) Завідуючий відділом допомоги волостним народним самоврядуванням (земствам).

Двоє губернських інструкторів для сього відділу.

3) Чотири бухгалтерів—інструкторів. Завдання відділу—налагодити працю волостних самоврядувань. Завідуючий і губернські інструктори—бажані з вищою освітою. Для всіх—обов'язковий досвід в земській справі, знання української мови; бажана знайомість з Поділлям. Умова служби: завідуючому 650 карб. і двома губернськими інструкторам по 600 карб. місячно; інструкторам—бухгалтерам по 500 карб. Всім при роз'їздах 15 карб. суточних в межах Поділля і 25 карбованців у великих містах, білет першого класу.

4) Спеціаліст-інструктор по професійній освіті. Найближча робота—розроблення сітки професійних шкіл на Поділля, догляд за існуючими ремісничими. Платня—650 карб. на місяць.

5) Завідуючий видавничим відділом Відділу Народної Освіти, також 6) його помічник. Необхідні досвідченість у видавничій справі, знайомість з паперовим ринком; бажане—досконале знання української мови, уміння вести коректуру. Найближча робота—організація видавничих шкільних підприємств. Платня—завідуючому 600 карб., а помічнику 500 карб. місячно.

7) Завідуючий центральним складом книжок і шкільних наочних приладів і майстерню останніх, а також 8) два його помічники. Найближчі завдання—організація губерніяльного, повітових і волостних книжкових складів, організація майстерні шкільних приладів, а також передельної майстерні.

Платня—завідуючому 550 карб. місячно, помічникам по 450 карб.

9) Губернський інструктор по позашкільній освіті. Завдання—широка організація позашкільної освіти на Поділля. Платня 650 карб. місячно.

10) Інструктор (ка) по дошкільному вихованню. Завдання—налагодження справи дошкільного виховання в губернії. Платня 500 карб. місячно.

11) помічник завідуючого технічно-будівничим і дорожним Бюро. Умова—знання технічної освіти. Платня 600 карбованців місячно.

12) помічник головного бухгалтера управи. 13) бухгалтер шкільного відділу—по 500 карб. місячно.

14) Завідуючий відділом бжльництва і шовківництва (головним чином подільний спеціаліст по бжльництву). Платня—650 карб. місячно.

Всі вищезазначені спеціалісти при роз'їздах в межах губернії одержують суточних 15 карбованців, при командировках в великі міста 25 карб.; проїзд першим класом.

Для осіб, бажаних дістати зазначені посади, обов'язкове знання української мови. Бажане знайомство з Поділлям. Прохання необхідно подати до 1 липня (вілья) по новому стилю.

В проханнях необхідно подати своє curriculum vitae, зазначивши, головним чином, освітній цвнз, службову практику і взаємини інституцій і організацій та окремих людей, що можуть дати про кандидатів відомості. Бажано при проханнях прикласти ці відомості, а також друковані візитки коли є.

Прохання подавати по адресі: М. Кам'янець-Под., губеніяльна народна управа. 5—817—2

Київська міська управа

запрошує осіб бажаних одержати посаду головного бухгалтера міської управи, подати о цьому прохання до 10 жовтня с. р. в приложеннях праці і curriculum vitae.

3—780—5

Перші київські вечірні загальноосвітні курси (з правом для учасників). Відкритий прийом прохань на 1918—19 уч. рік. Прохання приймаються в канцелярії курсів щоденно, крім праздників, з 6 г. до 8 г. вечора Михайлівська площа реальна школа. 10—0676—4

Центральне Бюро

передплати на всі українські газети і журнали,

що раніш містилось в помешкан. Центральної Ради, після минулих руйн і розривів знов розпочало свою діяльність. Бюро безпосередньо зв'язане з закордонними українськими часописами, а на місцях по Україні має густу сітку власних агентів.

Прийняті в передплату гроші бюро негайно передає до контор часописів. Комісових 5%, за бюро відповідає редакція журналу „ЦІЛЯХ“.

Адреса: Київ, Мар-Благовіщенська, 123 ном. 20 тел. 50-59 ВІДДІЛ БЮРО В КИЇВІ:

1. Фундуківська, 19 Книгарня „Українська Республіка“.

2. Хрещатик, 28 Книгарня „Книгозбірня“ 3—0144—1

Звенигородський повітовий народний управи

потрібні більш 100 душ учителів нижчих початкових шкіл, з освітою учительської семінарії, або маючих звання навчителів початкових народних шкіл. Жалованя 195 карб. в місяць, квартири три школи, або квартири гроші по 25 карб. в місяць, п'ятилітні надбавки по 120 карб. за кожні п'ять років; за завідування школою, за списи, за рукоділля, за завідування школою, за списи, за рукоділля, за завідування книгозбірнею, шкільною, народною належить окрема платня.

Для призначення на посаду необхідно подати такі документи: метричне свідоцтво і аттестат про скінчення вчительської семінарії, або про те що мається звання вчителя початкової народної школи.

Прохання з документами адресувати: м. Звенигородка, на Київщині, повітова народна управа, шкільний відділ. 5—819—2

Київ, 9 червня 1918 р.

До нас доходить безконечні скарги на вчинки нової влади на місцях. Позачора в нашій газеті група членів селянського з'їзду висловлювала подяку нашої редакції, комітету партії с.ф. та С. В. Петлюри за заходи для визволення арештованих делегатів, але тут такі зауважила, що в Лукіянівській тюрмі є ще чимало арештованих. Нам, окрім того відомо, що в київське губернське земство скарги, й заяви, й благання порятунку йдуть такою масою, що для реєстрації їх та пересилання, куди слід, заведено окреме діловодство. Голову земської управи та всеукраїнської спілки земств С. В. Петлюру просто закидають такими заявами, а він, як ми знаємо, робить відповідні представлення і німецьким і українським властям.

Вважаємо за обов'язок підкреслити одну деталь: у більшості заяв і скарг, які ми чуємо, майже нема нарікань на німецьке військо.

Там де були бої селяни з німцями, звідти і не йдуть скаргитись: ніби пішли воювати, то приймають уже й усі наслідки. Але ми говоримо про скарги людей, які себе ні в чому винними не почувують, яких місцеві старости та військові німецькі одділи, арештовують, карають, про них мова. Про них мова. І тут ми бачимо винних: винні ті, хто зводить рахунки з найслабшим, винні ті, хто дратує селян карними експедиціями на ті сільські елементи, які в свій час за свою вірність законам теж терпіли.

Коли нова влада хоче знайти й карати винних перед нею, нехай вона заведе суди і судить,

Сойм.

Одне по одному зезають з наших офіційних актів останнього часу всі слова й найменші, які після февральської нашої революції стали в нас популярними й повсякчасними. Чим більше зростає реакція, тим більше хиріє й скорочується наша революційна термінологія. Мж іншим, з часу останнього державного перевороту з правительствених актів цілком зникли слова „Установчі Збори“, слова, що так було припалі до серця кожному громадянину, і скрізь заміняються гуманним, невизраним, для багатьох зовсім незрозумілим, польським словом „Сойм“. І ось повстає зовсім марно-тратне й не тільки філологічне чи лексичне питання: чи ця словесна метаморфоза вказує тільки на романтичний нахил авторів урядових повідомлень до старих часів, коли слово „Сойм“ скрізь і всіма вживалось і більш менш імпонувало; чи сугіж вони, с.б., автори ці вкладають у слово „Сойм“ такий самий з іст, який полягає в словах „Установчі Збори“, а чи то вони словом „Сойм“ свідомо хочуть підкреслити ту справді величезну різницю, яка існує між цими словами, зовсім не синонімами? Річ у тім, що „Сойм“, за для поріжнення від староруських віч та від стародавньоримських коміцій, уявляв із себе зібрання державних чинів, бо в соймах брали участь світські й духовні вельможі або представники окремих класів. Віче або коміція були навіть не представительні, а всенародні зібрання, в яких все населення, хто тільки хотів, являлось і висловлювало свою думку по тому чи иншому важливому державному питанню. А старопольський „Сойм“, як це вже було зазначено раніш, уявляв із-себе сословно—представительну установу, хоча з деякими законодавчими функціями.

Таким чином між давнім „Соймом“ і установчими зібраннями, які виникли згодом, в розумінні складу обох цих установ, різниця не мала. Потім,—про функції й права національних зібрань та бувших соймів.

Установчі або національні зібрання мають головним чином своїм завданням установити форму правління й виробити конституцію; у сфері ж діяльності соймів та соймиків, які були перед ними й які згодом працювали з ними паралельно, такі завдання зовсім не входили.

Але крім цього, всі взагалі сойміві постанови робились од імені короля. Без згоди й санкції короля сойміві постанови законної сили не мали. Виходить, і з цього боку сойм та національні зібрання зовсім не одне й те ж. Осб через що кожний свідомий, справді—заінтересований долею своєї батьківщини, громадянин, зустрічаючи на тому місці, де раніше пишались горді, всім зрозумілі, багато обіцяючі слова „Установчі зібрання“, слово „Сойм“, яке мало говорить і тяжкі думи наводить. Громадянин несамохіть задає собі таке питання: що саме хочуть сказати автори офіційних актів, заміняючи скрізь слова „Установчі Збори“ словом „Сойм“? Як що слову „Сойм“ вони надають такого самого значення, яке має національне зібрання, то нащо тоді вдаватися до туманного слова, слова, яке викликає сумніви, коли в інтересах справи слід би краще називати річі справжніми їхніми назвищами? А як що в слові „Сойм“ вкладається справжній його зміст, то... Одначе, вірні й більш-менш правдиві висновки можна буде зробити лише тоді, коли на вищепоставлене, цікаве для всіх, питання почується авторитетна, офіційна відповідь. Адже ж у раді міністрів засідає й міністр-історик. Чи не відгукнеться він? *)

І. В. Галант.

Большевики-комуністи і большевики-монархисти.

Український народ за час розвитку революції виявив свою творчу волю до державного будівництва своїх форм національного та соціального життя.

Центральна Рада, стоячи на чолі українського народу передала майже рік тому назад виконавчу владу генеральному секретаріатові під провідом В. К. Винниченка.

Складений з соціал-демократів та соціаліст-федералістів кабінет Винниченка на протязі п'яти місяців провадив державною політикою, нехотіть сточки на сторожі національних та соціальних прав українського народу.

Це—блискуча епоха в процесі утворення Української Республіки. Правильно орієнтований в обставинах, глибоко і тонко оцінюючи політичні події, кабінет Винниченка з самого початку стояв за справедливий мир з центральними державами, бо знав, що тільки припинення війни дасть можливість урядові встановити сталій демократичний лад на Україні і провести справедливі соціальні реформи в державному масштабі. Український народ під керівництвом Центральної Ради, борючись за мир та за українську державність спокійно чекав земельної реформи, розуміючи, що тільки при певному державному ладі на Україні можливо буде українському народові справедливо і законно перевести цю важну і складну реформу!

Злосна агітація большевиків в Україну від московських банд, які не знали ніяких аграрних рухів у нас, тоді як в Росії вони вже буці розпочалися.

На жаль кадетський імперіалізм та зв'язані з ним коряковські події, а також централізм російської революційної демократії підготовили грунт

*) Примітка редакції. Даючи місце статті І. В. Галанта, редакція „Нової Ради“ підкреслює, що найбільше важливим вона вважає той зміст, який вкладається в слово „Сойм“. Слово „Сойм“ в українській мові натуралізувалось (походить воно від сьньмь—зібрання, осмичне в польській мові—сейм, а відти й російське—сейм) і має значіння народнього зібрання, одначе не те, що „рада“. Проте і його можна було би терпіти, коли б нам авторитетно вияснили, що значіння його можна прирівняти до „Установчої Ради“. Національного зібрання чи республіканського парламенту.

Ред.

Соціалісти-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Соціаліст-федералісти стали ніби занадто уміркованими для нового курсу і вийшли з кабінету Винниченка, а замість їх увійшли соціалісти-революціонери та ліве крило соціал-демократів.

Одначе Центральна Рада сама еволюційно дійшла була до передачі влади в руки тих українських партій, які з невістю можна сказати тільки зможуть за допомогою центральної держав зміцнити українську самостійну республіку, виконати берестейські умови та встановити лад на Україні, забезпечити широкі народні маси справедливими практично переведеними соціальними реформами.

Ця політика уряду ставить всі українські партії в надзвичайно тяжке становище, при якому вони не можуть відповідати за те, що робиться. Ні одна українська партія не може звернутися до свого народу з закликном припинити свою шведську для держави роботу, бо вона не може сказати йому, що знає такі засоби боротьби за народні інтереси, які можуть гарантувати народ від перемоги над ним його ворогів.

Вони нічого не навчилися за час революції і прагнуть до відбудовання московської монархії та того ладу, що був.

Не даром же з'являються землевласників на Україні висловлюють своє невдоволення тим, що кабінет має ніби з'являти якісь преводити земельну реформу, що він ніби має зміцнювати українську державу.

Не будучи в силах зробити переворот в Росії, не маючи ехоти боротися там проти уряду більшовиків, споріджені їм круги в Московщині своїм їм покладати на нинішній уряд на Україні.

Відси таке вороже відношення до мирних переговорів України з Московщиною, відси таке щире бажання зрівнати їх.

Повстання на Дону проти більшовиків і утворення там нової влади подає надію цим кругам

Кажуть, дурень думкою багатіє— а ми будемо сподіватися, що козесо історії вже так повернулось, що сподіванка і плани більшовиків-монархистів московських і всяких інших так само розвіються і щезнуть, як і аналогічні мрії більшовиків-комуністів.

Українська інтелігенція, всі партії та організації повинні шукати і напевно знайдуть той шлях і ту силу і таких спільників, в яких український народ ще раз може уже остаточно перемагати своїх національних та соціальних ворогів. Україна буде жити, як Незалежна Держава, українська культура буде процвітати, український народ стане одним з культурних народів Європи. Ясно, що і шлях той і сили та допомогу треба шукати на Заході Європи.

М. Кушнір.

Урядова термінологія.

До нашої редакції з Народнього Міністерства Шляхів надійшов лист, в якому Термінологічна Комісія м-ва повідомляє про нові терміни, які вона заводить в життя. Ось таблиця цих термінів:

- Поїздъ—Валка.
- Вокзалъ—Залізничний двірць.
- Заль ожданія—Дождальня.
- Справочное бюро—Довідкове бюро.
- Грузъ—Вантаж.
- Начальникъ станціі—Керовничій станціі.
- Отправка поїзда—Вирядка валки.
- Отправление поїздозъ—Вирушення валок.
- Скорий поїздъ—Хутка валка.
- Курьерскій поїздъ—Швидка валка.
- Разъїздъ—Розминка.
- Платформа (в понятіи станціі)—Зупинка.
- Остановка поїзда—Зупин валки.
- Рельсъ—Рейка.
- Станціа—Станція.
- Заль I, II и III-го класса—Світлиця I-II-ї и III-ї класи.
- Билетъ—Білет.
- Буфетъ—Шахварня.
- Царикамерская—Голарня.
- Дежурний по станціі—Черговий орудник станціі.
- Вестибюль—Сіни.
- Сповідання ми про це, Термінологічна комісія „просить” вживати в своїй газеті на далі сих термінів“.
- Мусимо одповісти Комісії, що ми не будемо вживати цих термінів.

нів. Начальникам станцій можна наказати і вони будуть старатися, але ми не стоїмо ні в яким звязку з міністерством і тому можемо по своєму смаку називати речі й справи. Діло в тім, що як би терміни вже так широко пішли в життя і вживались би скрізь, то й ми мусили б іти за всіма, боючись, щоб нас не перестали люде розуміти. А поки що маємо в Бові надію, що нас скоріше розумітимуть, ніж терміни мін-ва шляхів. Коли справа не рішена, то дозволимо собі все-таки подати деякі критичні уваги з приводу наведених термінів.

Не сажка, а поїзд. Власне поїзд, а не потяг. Ряд возів, що під час весілля біжать один за другим називається у нас *весільним поїздом*. Валко називають ряд чумацьких возів, які йдуть тихим ходом, (обозъ), а не біжать, не йдуть. Валка йде, а не їде, з валкою люде йдуть, а не йдуть. Потяг,—слід би уникати цього слова в значінні поїзда, бо вона має ще значіння, стремління, змагання, бажання.

Платформа, а не зупинка, бо зупинки поїздів спочатку були на платформах і здебільшого так і буває, що при кожній зупинці єсть і платформа для вивезки. Слово платформа європейське і нема причини його уникати.

Начальник єсть начальник, а не керовничий, бо це слово краще лишити для тих посад, які справді керують рухом поїздів.

Справочное бюро, або контора, а не довідкове бюро. Справа, справка, справляється, справувати—слова, які твердо сидять в нашій мові. Коли російському „справиться” відповідає українське „довідатись”, то це ще не значить, що „справочний” буде „довідковий”. „Справка”—значить і по-українському—маленьке діло, дрібна інформація ділового характеру. Отже слід казати „Справочное бюро чи контора”, давати справку, добувати справку то що.

„Грузити”—вантажити, але коли кувати речівник, то повинно бути „вантаж”, а не вантаж. Слово „груз”— дуже хороше (грузити, груз, грузький, грязький,—не лякайтесь, що вони собі рідні брати: груз і грязь). Так само „товарний” поїзд треба називати *грузовим*.

„Отправление поїздозъ”—вирушення валок? Коли поїзд одправляє начальник станції чи начальник руху, то це буде може й „вирядження” поїзда. Коли ж поїзд, що стоєв доти на місці, пішов, то це—вирушення поїзда (поїзд рушив, вирушив). Отже два моменти, дві функції—виряджати й рушати. Заважають ясності термінології російські „отправка” і „отправление”. Чи заглядали члени термінологічної комісії до відповідних європейських термінів? Може б хоч там дістали які справки та вказівки.

„Дежурний по станціі”—черговий орудник станціі. Краще би урядовець, бо орудник, то назва відмінку.

А взагалі не слід би заводити в роботу „пуризм”, бо виходить та крайність, яка йде проти самої нашої мови та практичної мети. Робота термінології—велика й відповідальна, і її слід провадити просто, обережно,—заглядати до народних і вульгарних термінів, до європейських, до російських (і до них!), до польських, південно-слов'янських.

А. Я-ч.

В міністерствах.

До Всеукр. Церковного Собору.

З приводу ріжних непевних чуток про час скликання Всеукраїнського Церковного Собору, тих чуток, котрі неправдиво зазначають час скликання Собору і наводять непорозуміння на членів Собору, тимчасово передсоборна комісія оновішає:

- 1) Друга сесія Всеукраїнського Церковного Собору має розпочати свої засідання неодмінно 7/20 червня цього року.
- 2) Всі члени Собору, обібрані на першу сесію Собору, а також знову законно дообібрані там де вибори ще не одбулись, обов'язково повинні прибути в м. Київ не пізніше 6/19 червня цього року.
- 3) На утримання Собору державною владою відіущені необхідні кошти.
- 4) Ніяких перевиборів членів Собору, обібраних на першу сесію, або яких-небудь перешкод, щоб вони вийшли, не повинно бути, позаяк судити про дійсну уповноваженість членів Собору та усовувати членів, є властивість Собору.
- 5) Помешкання для членів Собору

призначено в другій параграфіній жіночій школі (Трехсвятительська № 12).

Відозва музичного відділу при м-ві освіти.

Дбаючи про піднесення музичної культури на Україні—музичний відділ звертає особливу увагу на широкі організації хорів. Українська національна пісня—це та підвалина, на якій будуться наші хорі, а велика здібність нашого народу до хорового співу—дають надію на те, що хорова справа на Україні буде мати велику будучність. Спроба музичного відділу організувати великий хор у Києві дала добрі наслідки, маємо велику музичну сім'ю „Перший український національний хор у Києві”, але ж і з наших громадян-співаків, які свої вільні години віддають хоровим студіям. „I. Укр. нац. хор у Києві” вже почав виступати на концертній сцені.

Але один хор не зможе взяти на себе тієї великої хорової роботи, яка повинна вестися у Києві.

Вагадтво рідної пісні її різноманітний характер, зріст нашої хорової літератури з одного боку, а інтерес нашого громадянства до хорового співу з другого боку—все це вимагає неогвяти справу хорового співу у нас на Україні, а з окрема і у Києві більш широко і старanno. Треба збільшити число хорових концертів, а для цього треба збільшити число існуючих у нас хорів. Маючи все це на увазі—музичний відділ м-ва освіти приступив до організації „II. Українського національного хору у Києві” і гаряче закликає наших громадян-співаків вступати до хору і тим самим взяти активну участь в піднесенню і розвитку нашої музичної культури. Записуватись до хору, а також всі інформації в цій справі—щодня (крім свят) в муз. відділі м-ва освіти Хрещатик 38 к.м. 53, або на співаках „I. Україн. нац. хору у Києві” (по неділям, середах і п'ятницях) від 6 до 8 годин вечора в помещ. губ. нар. управи В. Володимирська 33.

Нарада лекторів.

Департамент нижчої освіти неясняє, що нарада лекторів, які без прослухання лекторських курсів можуть викладати лекції на курсах для вчителів нижчих початкових шкіл з 14 червня, одбудеться в неділю 9 червня, о 6 год. вечора і що ця нарада буде продовженням наради, яка одбулася в четверг 6 червня, о 6 годині вечора в кабінеті директора департаменту нижчої освіти (Віківський Бульвар № 14).

До всіх технічних шкіл.

Департамент професійної освіти звернувся обіжником до всіх технічних, ремісничих комерційних народних та професійних шкіл з пропозицією надіслати департаментові 1) список всіх підручників, по котрих викладаються науки у класах школи, 2) програм по наукам у школі.

Відомости повинні бути в розміткою: в яких класах, по яких підручниках викладаються як спеціальні так і загально-освітні науки, а також програм наук школи повчасове.

Втрати од більшовиків.

М-во закордонних справ доводить до відома заінтересованих, що в справі утрат од більшовиків треба звертатись до канцелярії українсько-російської мирової делегації. Всі справи цього змісту, які належать до м-ва закордонних справ відсилаються ним до канцелярії мирової делегації.

Державна допомога інвалідам-полоненим.

Рада міністрів асигнувала 2000000 карб. з коштів державної скарбниці на утримання і лікування інвалідів, які повертаються із полону.

Свято на пошану Весні.

30-го травня м. є. відбулося в першій Українській ім. Т. Шевченка гімназії дитяче свято на пошану Весні. Число нас, людей дорослих та старих, зійшлося подивитися на те дитяче свято. І ми не змарнували часу, бо те, що ми побачили й почули, дало нам велику втіху. Почалося свято промовою директора гімназії В. Ф. Дурдуковського до учнів. Він прохав їх, щоб переживуть весну життя людського, дати змогу нам, дорослим та старим людям, хоч на короткий час забути тяжкі часи, які доводяться тепер переживати, стати нам злими промітником і хоч на короткий час освітяти й вігрити нас своїм безжурним весняним щибетанням. І діти виконали те, що прохав їх шлізкий батько. Вони так любі, так гарно декламували вірші, присвячені весні,*) вес-

*) Гринченка, Глібова, Куліша, Л. Україна, Олесь, Рудаського, Самійленка, Чернявського.

дики весняні танки, хором співали весільних пісень, слухно вдавали птахів, що летять з вітрию до нас, виконали присвячену весні частину п'єси Олесь „Що-року”.

Опріте власних пісень, хор ще співав: „Слава Україні” (слова Чупринки, музика Степенка), Заповіт, Ще не мерла Україна і марш січовиків.

Діти спершу, очевидячки, трохи побоялися виступати перед численною аудиторією, проте виконували все дуже добре, а надто після того, як разом із своїм директором виконали три весняні танки: Подоляночку, Мак та Черешіночку.

Надто гарно співали діти хором. Просто дивно, як понастигло zorganizувати великий стройний хор з таких маленьких дітей. Співають не тільки стройно, але і зніють надавати співак відповідні нюанси. Веселе озвучало весняні пісні, сумно брели слова „Заповіт”, врочисто лунала обіцянка: „Душу й тіло ми положим за нашу свободу”, бадьоро та з великим запалом виконали діти марш січовиків.

Радісно було дивитися на дівчаток в українському вбранні, у віночках та в хустинках; слухати з уст дитячих рідну мову. Звертали на себе увагу відносини між дітьми та вчителями. Такі вони гарні, прості: наче бачим дружно сем'ю.

Але враження від гарного свята не було безжурне. Захмарвало його те, що відбувалося воно не в своїй хаті, не серед рідного оточення; діти наші святували зное свято не в своїй хаті, а в праймах, у хаті сусідній. А в сусідній хаті не зробили рідного оточення, не дали українських рямців українському святаю. І це не тільки захмарювало гарне враження од свята; од цього серце тяжким болом боліло. І не вчительство гімназії нашої винне в тому. Ні, вчительство своє завдання виконало як найкраще. Не вчительство винне в тому, що в гімназії імені Тараса Шевченка нема навіть його портрета. Винні ми, громадяство українське з міністерством нашим на чолі. Ми винні в тому, що гімназії наші містяться в сусідах; ми винні, що діти наші, надія наша, поневіряються у праймах; ми винні, що не серед рідного оточення мусять учителі наші виконувати дитячі заняття, щоб вони вірні були рідному краєві.

Велика це образа нашому краєві рідному, державі нашій. Велика це кривда дітям нашим і вчительству нашому.

М. Гринченко.

Роля галичан на Україні.

(Резолюція головного комітету партії соц.-фед.).

До годового комітету партії с.-ф. дійшли чулки, ніби десь в урядових кругах готується проект виселення всіх австрійських підданних, виходячи чи виселенців з Галичини, назад в Австрію. Ця чулка дуже тривожить українську інтелігенцію, а причиною цієї тривоги цілком зрозумілі. Головний комітет партії с.-ф. не тільки потвердження цих чуток вважає, що нема ще даних для того, щоб робити якісь заходи проти того проекту, бо невідомо, чи він справді єсть. Але комітет, як нам відомо, вважає потрібним висвітити своє відношення до роля галицької інтелігенції в справі будовання української держави і прийняв відповідну резолюцію.

В цій резолюції говориться, що галицька інтелігенція, як вихована та віддана українській національній ідеї австрійських підданних, виходячи з теперешніх умов одним із твердих ферментів української державности; що вона прийшла на Україну з метою культурної і національної праці і за всяких умов і політичних курсів провадила енергійну національно-державну роботу, претендуючи однаже на власть та янусь керовничу ролю в політиці. Занявши окрему постать робітничий для української нації й держави галицькі українці фактично внесли на своїх ідеях величезний тягар громадської роботи, скріплюючи українські форми ширю, культурно і носідовно. Виселення з України цього культурного елементу було б тяжким ударом не тільки для наших культурних справ, але й для самої держави і комітет с.-ф. вважає вельмі важким в цьому напрямі абсолютно недопустимим. Що ж до якості тої роботи, яку провадила у нас галицька інтелігенція, то комітет вважає її надзвичайно цінною, вартого високого признання й подяки від нашого громадянства.

В раді міністрів. На вчорашньому засіданні рада міністрів розглянула так звану малу земельну реформу, яка об'єднує собою вже оповіщений проект закону про вилучення з провадів землі. Цяв малюю земельною реформою мається на думці урегулювати земельну справу в найближчий час. Незабаром рада міністрів має приступити до обговорення головного земельного законопроекту.

Донська делегація. Делегація донського уряду веде зараз переговори з українським урядом про встановлення між обома державами товарообміну, а також про урегулювання залізничної комунікації між Доном і Україною.

На Київщині. По даним офіційного джерела видно, що в київському та звенигородському повітах незначальнося значні отряди, озброєні рушницями і кулеметами, які вступили проти розбродження людності. Ці отряди отряди по деяких місцях розпочинають справжні бої, як з українським так і з германським військом. В одному місці збройних відділів селян із засідки стріляв по німецькому війську. Німці після цього почали обстріл із гармат. З обох сторін є побиті й поранені.

В Рудні-Геродецькій районської повіту заарештовано 6 агітаторів, які підбурювали людність не слухатись влади.

З Таращанського і Васильківського повітів повідомляють, що повітці вже розбродили.

Обід у гетьмана. Вчора у гетьмана відбувся парадний обід, на якому був фельдмаршал Віхгорн, німецький могод барон фон Мумм, начальник штабу Грекер, голова ради міністрів Ф. Лявогуб, міністр закордонних справ Д. І. Дорошенко та військовий міністр генерал Рогоза, а також члени гетьманського штабу.

Похорон німецьких воєнк. Вчора о 4 годині в німецькому цвинтарі відбувся урочистий похорон трьох німецьких воєнк, що впади жертвою вибуху на Звіринеці. На похороні був гетьман України з чинами свого штабу, фельдмаршал Віхгорн і начальники його штабу генерал Грекер.

Сумний випадок. В п'ятницю 7 червня ц. року абітурієнт першого випуску 2 укр. гімназії Лопухович вибрався на місце катастрофи на Звіринеці. Тут по полю вимоді лежали залесені вибухом різні вибухові речовини, як ручні гранати, ракети і т. н. Лопухович будучи себе певним, що він знає як з такими речовинами обходитись, підняв одну ручну гранату і почав коло неї маніпулювати. Раптом граната вибухнула і убила на місці Лопуховича, завдавши йому смертельну рану в груди. На щастя товариство, з котрим Лопухович прийшов, було трети від його відійшло, а то було б ще й більше жертв.

Справа з пам'ятником борцям за незалежність України. З приводу поданого департаментом пластичних мистецтв міністерства освіти доповіді, про потребу збудувати пам'ятника на одній з площ м. Києва борцям за незалежність України, що першими полягли в Києві, Бахмачі та під Брунами, п. міністр освіти запропонував голові д-ту проф. Павлуцькому виробити статут, по якому має бути організована спеціальна комісія, що буде провадити роботу по збудуванню пам'ятника. Коли статут буде вироблено і обрано комісію, тоді п. міністр подасть цю справу на затвердження ради міністрів.

На утворення фонду д-тові пластичних мистецтв передано вже п'ятсот карб. г. Коваленком (Гр. Гетьманцем), 10% від продажу його брошури "До страшних днів у Києві".

Похід проти Архислава Олексія. Як нас повідомляють з певних джерел, вчора, 8 п. м., до влади Олексія, що повернувся до Києва, як професор українського народного університету, і розпочав уже свої лекції, завчала, в тимчасове його лаврське помешкання, делегація од Київських черносотенців, і од імені об'єднаних зборів настирського та парафіанського союзів та членів неодавнього єпархіяльного "себору" запропонувала йому негайно покинути межі Київської єпархії, яко особі, що ніби вносить заколот в церковне життя.

До призначення П. Ченалечна. Призначений секретарем українського посольства в Туреччині П. Ченалечко прийняв вчора сирва від бувшого

М. Левитського. Цими днями д. Ченалечко разом із старшим драгоманом д. Спарфісом і іншими чинами посольства має виїхати в Туреччину.

Д. Ченалечкові доручено охороняти інтереси українських громадян і українців вільнових полонених, яких там налічують по над 8.000 чоловіка. Крім того д. Ченалечко тимчасово виконуватиме консульські обов'язки.

У Харькові. Губерніяльний староста видав наказ повітовим старостам та міліції, вжити рішучих заходів, щоб виправити податкові зальгості.

Великоросії подається позив на п'ять міліцій, забрали під час бельшевських і місцевих капіталістів.

Переведено нові арешти банди розбіжників, члени якої були на службі у большевиків.

До мирової конференції. Засідання українсько-російської мирової конференції призначено на понеділок десятого червня на другу годину дня. Засідання буде закритим для публіки, а також для преси.

Комітет допомоги жертвам вибуху. Під головуванням гетьмана України заснувався комітет збору жертв допомоги потерпілим від вибуху на Звіринеці шостою червня. До комітету увійшли представники багатьох організацій.

Чому це так? За останні часи друкується сила книжок на українській мові. Було б навіть краще й для видавців й для української культури, як би деякі з них і зовсім не бачили світа.

На великий жаль деякі видавництва починають ставати на шлях Губанових та інших. І от, в ті часи, як знаходять папір, кошти й бажанка за для видання творів усяких віршів, історій, у стоянчому місті Києві в одній книгарні не знайдеш ні одного примірника евангелія на українській мові. Часописи оповідали, що було видано таку евангелію в Херсоні, але до Києва вона не дійшла. От і дивно—чому це так, чому ніхто про це не подбає, чому в наші жорстокі часи не вживають всіх заходів за для того, щоб поширити яко мога більш це джерело любови до людей. Чого ми ждемо—щоб евангелію на українській мові надрукував "Святейший Синод" в Петрограді або "Біблейське Товариство" в Лондоні? Що саме перешкоджає нашим видавництвам взяти цю справу до своїх рук—дуже цікаво було б знати на це відповідь людей, керуючих українськими видавництвами.

Вісті з краю.

Могіла Шевченка. Київська губерньська й київська повітова управи взяли на себе ініціативу в справі полагодження й содерування могили Т. Г. Шевченка. Полтавська губерньська управа постановила строчно звернутись до всіх установ Полтавщини, щоб вони своїми асигнуваннями підтримали цей добрий почин, а також розіслати по всій Полтавщині свої ініціативні листи для пожертв по добрій волі. Прийом пожертв одержано в губерньській земській управі. Прийом пожертв також одержано і в редакції газети "Полтавські Новини".

З Вовчанського повіту. В селі Пенівці арештували селянина Лобка, вивели його за село і коло хутора Цепорина вбили. Жінка знайшла тіло, але заборошено вносити тіло і селянам збиратись на похорон. Лобко був чесна і сповідна людина.

Богодучівський диякон. Богодучівський повітовий староста з № 358 прислав у земельну управу наказ, яким він має видати всю управу і призначити своїх людей.

Ахтерський диякон. Ахтерський староста в розмові з членами земської управи сказав, що в нього єсть "киут" на управу. Коли йому запросять протоколом, він пояснить, що то він так розуміє законну власть.

"Наше Село". В Одесі почала виходити тижнева українська часопись "Наше Село". Часопись виходить в додатком (як от "Маленький Кобзар", то-що).

"Ставобільська жизнь". В ставобільську на Харківщині відмовляються газети "Ставобільская жизнь". Урядові газети беруть участь вейство й кооперативи. Газета виходить двома мовами—українською й російською.

"Віста". В Чернігові вийшло перше число органу—соціалістів федералістів "Віста".

Київщина. В київському пов. неспокойно.

В брацьковській волості волості вліч на 3 червня вв'язана сім'я з 18 душ.

Телеграфні та телефонні дроти в Корсуні, Шендерівці, Стеблівці порвані. В цих околицях повстання, яке вв'язало. Проводир його Воєвченок утік.

В с.с. Лисянцях, Ольшанці і Ольховцях анархія.

В чернігівському—агітація проти нинішньої влади. Командант видав наказ, в якому закликає населення до спокійного життя.

В таращанському пов. настрий крахає.

Чернігівщина. Взагалі настрий крахає. В мглинському пов. большевцька агітація. Кажуть, що вона едійшла од ст. Вигопичі, брянського повіту Головою базую їх е ст. Почеп і Унеча.

По за демаркаційною лінією російські большевики продають без карно дальше свою роботу: тероризують населення, забирають хліб і нищать села.

Маси місцевого населення просять допомоги.

В новгородівському повіті лінія демаркаційна проходить по р. Десні, через що уся східня частина цього повіту під владою большевиків.

В повітах по цей бік демаркаційної лінії провадиться інтенсивне обезлюднення людності.

Полтавщина. В деяких місцях трапляються вбивства, пожежежі та грабунки—особливо в кобелянському пов. в його північно-західній частині. Ужито заходів, щоб навести новий порядок.

Таврія. Селянство і робітництво заспокоється. Подій не було. Відкошення населення до існуючої влади вороже. Серед населення вийшло непорозуміння, тому що банки не можуть виплатити грошей по багатьох ревізійних квитках. В с. Томках, бердянського пов. міліція заарештувала голову ради робітничих і селянських депутатів д. Полкова і передала німецькій владі.

В бахтерській волості, дніпровського пов. розбродило большевиків.

Організація робітництва. Між робітництвом Херсонщини помічається особлива цікавість до професійних та цехових організацій. Об'єднання всіх професійних організацій проходить з гарним успіхом. Утворені при заводах групи робітників з'єднались в комітети, які приєднались до центрального бюро професійних і фабрично-заводських організацій. В бюро цьому дуже охоче гуртуються всі робітничі класи і піддержують його всіми силами, бо сподіваються від його ініціативної та організаційної роботи.

Події. Заарештовано на Херсонщині черну сотню гайдамацького курія.

В с. Глинному, тираспільського пов. селяне розбродили міліцію. Там же рубали ліс. Командант вислав отряд—але селяне не хотіли припинити порубки та вдаті зброю. Тільки тоді, коли австрійські війська відарили гарматний вогонь, вдалося їм завести порядок.

Навипередки.

П. міністр Гутнік вже за монополію. Але повітря, яке навкруги сучасного міністерства торгу і промисловости вже проти монополій.

Всім відомо, що українська держава дістала в спадщину від Росії вугільну монополію. За для переведення цієї монополії існують всякі "можотопи", а також і просто "топи", на чолі з Ауербахами, Сергієвичами, які, як "справжні соціалісти" соціалізують торг паливом з тим, аби держава прилягла до цієї монополії побільше грошей... Ви хочете вугілля?... Зверніться до "Тону"... але за два місяці вперед. Вам випишуть, переписуть, напишуть... нарешті ви нічого не дістанете. Але вам дуже потрібне паливо?—Йдіть до Семадеві—там вам продадуть скільки хочете палива майже по монополійним цінам з рачувальством, що будуть вагони і буде вугілля!

Ви хочете купити німецькі кося?... Зверніться до державного бюро по зовнішньому торгу, але майже терень бо... Статут цього бюро ще не затверджений... воно живе негалежно... рада народних міністрів ще не мала часу розглянути цей статут... А коли воно його розгляне, то "буша держава палата торгу" закладе центральну; центральна збере до купи всі замовлення, засни зробить заказ центральним державам, а останні своїми заводами кося будуть... але на косявці 1920 року!.. Вас це не задовольняє—йдіть до Семадеві, або на Нестерівську і купите одні два, десять вагонів, з гарантією строчної доставки по ціні 12 карб. 50 коп. за штуку.

Хочете тютюну—зверніться в міністерство продовольчих справ (V чл. VI департамент)... Доки сонце зійде і встигне роса очі вліоти—напевне дістанете тютюну... Але ви хочете дістати тютюну негалежно... який гарний... Але вихід є. Скажу вам по дружбі йдіть на Вібівської Бульвар члско... забув яке число, сиптайте добродія, ой забув як його привиче... але так він не оди... ви скажіть кому-небудь просто, що вам треба тютюну і ви вмієте бути влячними... там навіть є така, здається 50 карб. за ящик тютюну... Це не так дорого! Що тепер 50 карб! За то ви без черги матимете тютюну!

Промисловець.

Легка рана.

(З щоденника мирового судді).

Один дядько позває другого за те, що той завдав йому легку рану.

— Ви підтримувате сварку?

— А як же... Він мені, ваше благородіє, так тарахнув пляшкою по голові, що шапка з місяць на голову не находила...

— За що ж він вас тарахнув?

— Так, ні за-що: я стою коло можолыба, з людьми балакаю, а він кадійшов ззаду, та як тарахне... Оскаржений не відкидає вини. Посаженець не дає.

— Може помиритесь?

— Та вже-ж, я згоден помиритись, на що сварились?—швиденько каже оскаржений.

Винуватець мовчить.

— Що-ж ви не хочете помиритись?

— Як то?

— А от простіть йому, а він дасть слово більш вас не обижати...

— Так у мене ж шапка з місяць на голову не находила...

— Слухай, та голова-ж загоїлась, ну й проси, вибачай, а вже ніколи...

— Вачите, він просить пробачення... Ну, то як?

— Та вже-ж, коли Господь прощав, то й я прощу... нехай дасть 25 карбованців!..

— Е, чоловіче, Господь таки ж прощав не за гроші...

— Ваше високородіє, та ж у мене з місяць шапка на голову не находила...

— То ваше діло, не хочете—можете не прощати: тільки ось чоловік просить пробачення...

— Слухай, давай 20 карбованців—моніжає винуватець ціну рани.

— Хочеш, бери 2 карбованця...

— Ти здурів, у мене ж шапка з місяць на голову не находила.

— Ну, візьми 2 карбованця з четвертаком...

— Ваше високородіє...

— То ваше діло, на яких умовах миритесь. Мені тільки скажіть, чи миритесь, чи треба судити?

— Слухай, даеш вісімнадцять карбованців?

— Бери три...

— Та ти здурів...

— Значить, не помиритесь? Не хочете простити?

— Чому ні? але ж і Господь прощав...

— То й ви простіть... — Так нехай дасть 17 карбованців...

— Нехай бере три з четвертаком...

— То не мое діло, чи дасть він, скільки хоче, не мое діло, чи візьме, скільки дасте... Мені треба тільки, щоб винуватець сказав, що одригається від спарті...

— Та-ж у мене з місяць шапка на голову не находила...

— То просите судити?

— Коли не дасть 15 карбованців, судіть!

— Слухай, бери 4 карбованця...

— Ти здурів...

— Дасте торгуватись... Не хочете миритись!

— Та я ж хочу—нехай бере 4 карбованці з четвертаком...

— Давай 14 карбованців!.. Мешш не візьму.

— Як чотирнадцять, то судіть!

— Як не дає, то судіть...

Розбірав справу, але винуватець і оскаржений, поспешки продовожуть торгуватись. Чую шепотять:—"ну, візьмеш шість?"—давай 13 з четвертаком...

— Остання ціна легкої рани була 11 карбованців з боку винуватеця і 7 карбованців з четвертаком з боку оскарженого.

Перший не йшов на більш дешеву ціну, останній не згожувався платити більш. Тепер, вже чув шопотіння:—"ну, то посидиш, мабуть стільки, скільки моя шапка на голову не находила"...—і посижу, а тобі з того яка користь?"

"Користь" не давала таки спесою винуватецеві.

— Чому-ж не хочеш—платити?"

— Чому-ж не береш 7 карбованців з четвертаком?"

Нарешті читаю присуд... арешт на 1 місяць...

— Вачин, посидиш!"

— Посижу, а тобі яка користь?

Але бачу засушений зів'яв... Сперечуючись ідуть в камеру... Ідуть інші справи. Через пів години між двома ділами з'являється знов, а позаду хтось третій.

— Ваше високородіє! просимо припинити справу,—вже помирились...

Записую залву до протокола. Винуватець підписується. Ідуть в камеру і "третій" щось тиче до рук винуватецеві...

Що то оскаржений не хотів сидіти під арештом і дав 11 карбованців, чи винуватець, не бачучи користі в тому, що той посидить узяв 7 карбованців з четвертаком, чи нарешті обидва зробили уступки,—не знаю...

Мяч. Могілянський.

ТЕЛЕГРАМИ.

Арешт В. Самійленка.

(Од власного кореспондента). ЛОЗОВА, 8. Арештовано розпорядженням повітового старости члена повітової управи по народній освіті, місцевого українського діяча та письменника Віталія Самійленка, причиною його арешту були рішучі заходи по українізації школи.

Проти руминської мови.

ОДЕСА, 7. З Акермана повідомляють, що директоріат народної освіти задатав акерманську хлопчачу гімназію, яку національність може вона обслуговувати. Зроблена анкета виявила, що учні більшістю—350 проти 10 одкинули мову навчання руминську. На підставах цього рада гімназії одкинула пропозицію директоріату. (УТА.)

Картонна система в Анермані.

ОДЕСА, 7. В Акермані, а також у повіті загострилась харчова потреба на все, а особливо на хліб. З наказу головного харчового відділу міністерства, з 1-го червня вводиться картонна система постачання хлібом. Норма на душу—три четверті хунта кукурузяного борошна. (УТА.)

Хліба нема.

КРЕМЕНЧУГ, 7. Місто переживає хлібну кризу. Запаси в складах продовольчої управи вичерпані. Надій на близьке отримання нема. Міські хлібопекарні мають великі втрати. Державне бюро в три тижні видало дванадцять мішків муки. В районі хліба нема.

Хлібний кризис.

ОДЕСА, 7. В міській управі відбулася нарада представників міста, австро-угорського командування губерньського коменданта, представника міністерства харчових справ по питанню ліквідації гострого хлібного кризису в Одесі. Градоначальнику дано виключні повноваження боротьбі з спекуляцією на борошно. Австро-угорське командування висловило ба-

Оголошення.

жання допомоги з свого боку населенню, дати йому щоденно 15 тисяч хліба для виробництва польових пекарень. Увечері градоначальник генерал Мустафін видав оголошення, попереджаючи, що в майбутньому часі він твердо проведе самі енергійні заходи для припинення спекуляції предметами першої необхідності та для утворення запасів харчів для населення. Оголошення закликає населення до спокою, не піддаватися провокаційним чуткам про близьку харчову катастрофу. (УТА.)

Дрова.

ОДЕСА, 7. Міська управа звернулася до Гербеля з проханням, втребувати довня на вивоз для потреб Одеси закуплених у Бессарабії дров у кількості—900 тисяч пудів. (УТА.)

Вугілля.

ОДЕСА, 7. В Одеський порт прибули маріупольські транспортні, вивезені чужоземним командуванням для потреб транспортної флотії: „Великоросія“, „Садко“, „Дихта“, які доставили вугілля. За ним йде транспорт „Бурдей“, що везе місту 240 тисяч пудів вугілля, яке дає австроугорське командування.

Большевики.

ЧЕРНИГІВ, 7. П'ять північних півнів Черкигішани, ще й досі зяті більшовиками—Мглинський повіт увесь, Суражський, Стародубський, Новгород-Сіверський та Глухівський—частиною. Адміністративного зв'язку з Мглином та Суражем в Черкигів немає. (УТА.)

„Вісти“.

ЧЕРКИГІВ, 7. Сьогодні випущено перше число періодичного партійного видання черкигівської громади українських соціалістів-федералістів „Вісти“. (УТА.)

З'їзд кооператорів.

ЖИТОМІР, 7. Відкрився кооперативний з'їзд, в якому представлені всі галузі кооперації. Прабує сто делегатів. Головою Нарбут. (УТА.)

Мистецтво.

З'їзд діячів українського пластичного мистецтва. Сьогодні відкривається в залі українського клубу о 12 г. дня з'їзд діячів українського пластичного мистецтва. Запис на з'їзд провадиться сьогодні в українському клубі од 10 г. ранку.

Література, наука.

Нові книжки: Т. Г. Шевченко. Маленький Кобзарик. Видавництво „Сільсько Самосвіта“, ч. 2. Одеса, 1918, стор. 16, вел. 8^о. Ціна не зазначено. Агрон. А. Григорів. Машини в сільській газеті. Видавництво „Український Агрон“, ч. 17. Київ, 1918, стор. 32, 8^о, ціна 40 копійок. „Село“. Вийшло в друку ч. 2 потужної селянської газети „Село“ (виходить в Одесі). Поезія Ю. Грищенка та Осн. Статті Д. Вузька, Селянина, Дмитра Івановича, Лікаря, Андрія Горленка та інших.

Театр і музика.

Концерт із творів К. Стеценка. Сьогодні в міському (оперному) театрі о 12-й годині для концерт із творів К. Стеценка. У концерті беруть участь: композитор К. Стеценко, артисти Л. Іскра-Сверська, Ф. Г. Оршків, Д. Ярославський, Б. С. Верпріський. Вперше виступає „Перший український національний хор у Києві“. Диригує хором Олександр Приходько.

Дописи.

М. ВАСИЛЬВІВ (на Київщині). 25 і 26 травня п. р. т-во „Просвіта“ у Народнім домі влаштувало виставу (п'єса Тобілевича „Хазяїн“). Всі артисти-аматори грали дуже добре. Права більшість глядачів жаяла і артистів і п'єсу, що тягнеться, тягнеться і ніяк не досягається, але це вже вина самої публіки що звикла до сміху та реготу, і треба зазначити, що „Просвіта“ зробила перший крок, щоб дати громадянам поважні твори. Отже хвалити Бога, „перший млинець не вдався глечником“. Громадянин.

Редактор Андрій Якович.

Від Київського коменданта.

Строго забороняю проїзд і прохід усіх осіб на місце вибуху без посвідчення міліції печерського району. Догляд за виконанням цього доручаю начальнику столичної міліції, якому негайно встановити процесний пункт коло інженерної школи, другий з боку Видубецького монастиря і третій з боку Демієвки, на яких розлітати це оповіщення.

Командант м. Києва і фортеці отаман Цицювач.

Оповіді.

Д-р Соцін хрощ. тришпер, шанкр, сифіліс (606-914). Пр. 9-11 і 4-8. В. Житомир. 25. 15-0950-13

Д-р Колонійцев пч. сифіліс (606-914) і тришпер. Гоголівська. 2а. Пр. 11-1 і 5-7. в. 12-0701-2

Д-р Черняк, спец. водолікарня для сифілісу, систем. лічення всякого роду полових звороб. Вел. Житомирська 16. 9-2 та 5-9. 12-0648-2

Потрібно дуже вправні вповні, володінні українською і російською мовами: стенографіст (-ка) і секретар для секретаріату на засіданнях. Зголошуватись од 9-11 в Міністерство Торгу і Промисловості Столиці Києва, 55-6. 1-824-1

Сивирська Повітова Народня Управа опішчає ветеринарних лікарів, які служили до війни в Сивирському Земстві, що ті, хто не прибуде на свою посаду до 15 червня с. р., будуть рахуватись вільними від служби в зазначеному Земстві. 1-825-1

Згублено атестат Вини, Уч. інст. іност. під № 510/40 на ім'я Я. С. Бондаря. Лічити недійсним. 1-0711-1

Передаються дві кімнати нарізно на дачі (Пріорка) Звідатися: Полтавська 4 кв. 1 від. 9-10 рано і 5-6 год. по обіді. 1-0712-1

Віддаються українця на дачі „Лісова Туза“ 2-3 кімнати з мебл. Питати Фундуківська 61-1, від 10-5 г. дня. 1-0715-1

В управл. Правобережних жел. дор. 14 червня (воскр. стіка) 1918 року о 1 годні дня кожен учасник на вивозку баласта з Тетеревського баластного кар'єра—по зазначеному заявам. Подробни особито або почтою—Київ, Управа Сл. Шляхів від. 10 до 3-х дня. 1-823-1

Оголошення

Уповноважений міністерства продовольчих справ по північному району України по заготовці фуражу з осередком у Гомелі шукає діловода володіючого українською, а також німецькою мовою. Звертатися: В. Володимирська 28, кв. 10 Левченко. 3-0713-1

Загублену книжку Звенигородської пов. земськ. каси дріб. кред. з н. № 23 на ім'я Олександра Мосенцова лічиль не дійсною. 1-0714-1

Київська міська управа

опішчає до загального відома, що строк вивозу зборів на коні, екшажі і собаки продовжується до 14-го червня нов. стіка, після чого збори буде збиратись в подвійному розмірі. 3-827-1

Аматорські ціни

плачу за всякого роду старі річі

А. Я. ЗОЛОТНИЦЬКИЙ

Протв. почти Хрещатик № 28. Телефоно 3-86.

Плачу кучші ціни. Купую ріжне дорожні каміння. 1-900-1

Найові помешкання

з 1, 2, 3, 4, 5, 8 кімнат в осередку міста продаються. Зверт: Іринська, № 3-а, помеш. 7, щоденно 9-12 год. дня. 3-0700-3

КУРСИ

НАВЧАННЯ НА ПИЛУЧИХ МАШИНАХ В першокласній школі, учать писати на маш. ріжні сист. Навчання та переписи ведеться також і на УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ. Зголошуватись можна щоденно окрім неділі від 9 до 8 години. Ф. ОЛЕЙШМАНІ А. КИРЖНЕР В. Володимирська 41 магаз. „Вадро“ 8-806-3

Худож. ремісничі курси Е. Г. Коваленко приймають учениць на ранні та вечірні групи. КРІЙ, ШИТТЯ, ОБУВ І КАПЕЛЮХИ. Каравальська № 11, пом. 34, 2-й поверх. 10-611-7

ОГОЛОШЕННЯ

Видавництво „Давін“ і „Українська Школа“ має контору і головний склад видав у КИЇВІ, ВЕСАРАВСЬКА ПЛОЩА, ч. 2. На складі маютьс підручники для вищих і нижчих початкових шкіл, педагогічна література, книжки для дошкільного, позашкільного й колективного читання і багато других. Крім цих видань, на складі маютьс всі видання закордонні. Книгарням і земствам звичайний % опусту (знижки). Пересилка на рахунок покупки. Замовлення виконуються негайно. 2-813-2

Продовжується передплата на 1917-1918 шкільний рік на загальнопедагогічний журнал

Вільна Українська Школа.

Журнал виходить що-місяця (крім двох літніх місяців), починаючи з Вересня п. р., при участі таких співробітників: К. Абламецької, Гр. Александровського, О. Агриба, К. Мірзи-Авекяц, А. Бакалійського, Л. Вілецького, п.-от. Богдановича, А. Борозовича, С. Вирового, Г. Голоскевича, С. Гаєвського, прив.-доц. О. Грушевського, Б. Дорошківича, О. Дорошківича, В. Дурдковського, В. Док. Ож. Діктяра, П. Зайцева, М. Зарова, Е. Зарової, проф. В. Зінковського, П. Клименка, В. Корольова, О. Левитського, М. Мочульського, О. Музиченка, прив.-доц. І. Огієнка, С. Паласенка, В. Приходька, О. Приходька, В. Прокоповича, В. Родикова, С. Русової, Ю. Сірого, С. Сіропольна, І. Степаненка, прив.-доц. Ф. Сушицького, проф. Є. Тимченка, С. Титаренка, П. Холодного, С. Чалого, Я. Чепіги, С. Черкасенка, Н. Шульгіної-Ішук, Я. Юдич, І. Ющичина та інших. Адреса: Київ, Іринська № 6, 3-й поверх. Тимчасова ціна: на рік 15 карб., на пів року—8 карб. Плата за оповістки: ціна сторінка—30 карб. 1/2 стор.—25 карб., четв. стор.—15 карб. Видає „Всеукраїнська Учительська Спілка“.—Редагує Комітет.—Відповідальний редактор О. Дорошківич. 5-0149-1

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ ЖУРНАЛ — ТИЖНЕВИК

„НАРОДНЯ СПРАВА“

„НАРОДНЯ СПРАВА“ демократичний тижневик, який буде обслуговувати широкі верстви українського народу. „НАРОДНЯ СПРАВА“ буде дбати про інтереси українського селянства та робітництва. „НАРОДНЯ СПРАВА“ усім зрозумілою рідною мовою буде освітлювати питання політичного та громадського характеру. „НАРОДНЯ СПРАВА“ буде містити що-тижневі огляди життя Української Народньої Республіки та відомості про діяльність українського правительствта. „НАРОДНЯ СПРАВА“ міститиме статті і даватиме багато чисто практичних порад по сільському господарству та кооперації. „НАРОДНЯ СПРАВА“ буде широко освітлювати життя Народніх Рад, Селянських Спільок та Провіст. „НАРОДНЯ СПРАВА“ буде умшати оповідання з народного життя, фелетони та вірші. „НАРОДНЯ СПРАВА“ необхідний часопис для всіх селянських організацій, „Провіст“, народніх управ, кооперативів, шкіл та для усього селянина. Адреса редакції: КИЇВ, Володимирська 33. УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ: На рік — 12 карб. на 4 місяці — 4 карб.

Передплатуйте селянський журнал „НАРОДНЯ СПРАВА“.

„Capitol“

Звою новий спосіб для МИТТЯ ГОЛОВИ „КАПУТОЛЬ“ змищує дупу (черхоть) очидца, дезинфіцирує, скріпляє шкіру голони і тим запобігає випаданню і допомагає росту волосся. Виятково право продажі належить фірмі у КЮРАТІ. Продається в його складах, аптеках, аптечних врамничях, и парижмахерських. Аптека анц. т-ва „ФАРМАНОС“ (був. Зейделя). 10-731-7

12-14 липня (нов. ст.) 1918 року, у КИЇВІ, в помешканні українського клубу, на розі Прорізної і Пушкінської вулиць мають відбутися

НАДЗВИЧАЙНІ ЗБОРИ АКЦІОНЕРІВ українського народнього кооперативного банку.

Збори розпочнуться в 11-ть годин дня 12 липня. На обміркування зборів, згідно з § 62 статуту, вносяться такі питання: 1. Признання законности зборів, обрання голови зборів та його товаришів і секретарів. 2. Доклад правління про минулу діяльність банку, сучасне його становище і перспективи в найближчій будучині. 3. Обміркування правил довгострочного кредитування банком союзів. 4. Обміркування і вирішення питання про відкриття відділ. банку. 5. Зміни в статуті банку. 6. Обміркування і вирішення питання про третій випуск акцій банку. 7. Придбання банком нерухомого майна у Києві. 8. Віжучі справи. 9. Обміркування питань, які можуть бути внесені на збори, згідно з § 61 статуту банку.

Правління українськ. народнього кооперативного банку. 3-816-2

Видавництво Книгарні Є. ЧЕРЕПОВСЬКОГО

Київ, Фундуківська вулиця, № 4. Випустило на продаж: Граматика. Український буквар з малюнками. Склад Норець (Т. Лубенець). Видання п'яте, поправлене, п. 60 к. Читання Перша книжка після граматки, Т. Хуторного (Т. Лубенця). Видання п'яте, з малюнками П. 2 карб. Читання. Друга після граматки книжка до читання (І. Казки, П. Писні, П. Думи, І. Сема, У. Ріда, VI. Громада VII. Рідний Край, VIII. Наука) Зложена по методу виховального читання. Т. Лубенця. 3 53 малюнками п. 4 карб. Граматика української мови, ч. 1. та П. Основи українського правопису, для 1 та 2 року навчання в народніх школах та для підготовчого класу шкіл середніх. 3 малюнками. Прив.-доц. І. Огієнко. Київ, 1918 р. Ціна 1 ч. 70к., 2-й і 3-й р. 80 к. Українська Граматика. Курс для середньої школи. Приват-доцента І Огієнко (друкується). Істрія України. Оповідання з Історії України від найдавніших до нових часів, з вступним словом про Всесвітню Історію, з портретами Історичними картами й малюнками. Написав Гр. Коваленко Видання четверте, ціна 2 карб. 50 к. Небо і земля. Оповідання про небо та землю і про світові фізичні сили. Гр. Коваленка (друкується). Анатомія, фізіологія, гігієна. Короткі курси для середніх і вищих початкових шкіл, Гр. Коваленка (друкується). Молитовним мовою українською і церковно-славянською. Переклав і поясненні склав Архієпископ Олексій. Доктор церковної Історії, п. 60 к. Українська культура. Коротка історія культурного життя Українського народу. Курс, читаний в Українсьім Народім Університеті. 3 малюнками українських культурних діячів, прив.-доц. І. Огієнко. К. 1918 р. 272 ст. Ц. 5 карб. на вельн. папері і 7 карб. Українська мова. Бібіографічний показник літератури до виччення нашої мови. Порадики студентам, вчителю і всім тим, хто бажає найкраще вичитись української мови, прив.-доц. І. Огієнко К. 1918 р., ціна 1 р. 50 к. Українська граматика. Для практичного виччення українського языка професора Грушевського, П. 2 р. Курс українського языка. Посібок для студентів, учителів і учащихс старш. класів серед. учіб. зав. прив.-доц. І. Огієнко. П. 4 р. Російсько-укр. айнський словник. В. Н. Сильчєнко. Під редакцією прив.-доц. І. Огієнко. (друкується). Три українські пісні для народніх хорів: І. Гімн. П. Заповіт. ПІ. Наша дума наша пісня. Музика П. Демущького. П. 40 коп. Зміовлення і гроші просять відоплати за адресою: Книгарням, земствами і проствам робитись звичка. 3-814-3